

การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล
และเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
Implementing the Principles of Good Governance to the
Management Governance in Sub-district Administrative
Organization and Sub-district Municipality of Phibun
Mangsahan District in Ubon Ratchathani Ptovince

สุทธิพงษ์ สุทธิลักษณ์กุล¹
กัญญารัตน์ กัญยะกาญจน์²
กิตติยา คำจันทร์³

¹อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

²พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลย่อย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

³ นักวิชาการศึกษา เทศบาลตำบลบัวหุ่ง อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

*Corresponding Author. E-mail address: kanyakan2014@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลเป็นรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ พบว่าไม่แตกต่างกันตามหลักนิติธรรมและหลักการมีส่วนร่วม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาและระยะเวลาในการทำงาน พบว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 3) ปัญหาและแนวทางในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย จะต้องเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง และต้องมีการทำงานแบบโปร่งใส เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล

คำสำคัญ : ธรรมาภิบาล การบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล

Abstract

This research aimed to study and compare the level opinion for the use of Application of Good Governance and to study the problem and guideline for the use of Application of Good Governance and the management in Sub-district administrative organization and sub-district municipality of Phibun Mangsahan District in Ubon Ratchathani Province

The results were as follows 1) The level opinion for the use of Application of Good Governance and the management in sub district administrative

organization and sub-district municipality in a high level overall 2) From the comparison of the level opinion for the use of Application of Good Governance and the management in sub district administrative organization and sub-district municipality with in different position, sex, age were not different laws and participation for education and period of work time were difference at the significant level of 0.05 3) The problem and guideline for the use of Application of Good Governance and the management in sub district administrative organization and sub-district municipality were that local citizen's engagement in activity participation was very low. Therefore, sub-district administration organization and sub-district municipality should try to reach to local people, implement transparent governance principles, and allow local citizen to be a part of governing within sub-district administration organization and sub-district municipality

Keywords: Good governance , Management, Sub-district Administrative Organization, Sub-district Municipality

บทนำ

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการบริหารแผ่นดินที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) และการบริหาร ให้แก่ท้องถิ่นเพื่อบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และเป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในระดับฐานล่างที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด (รศณรงค์ รัตนเสริมพงศ์, 2552 : 68) เป็นที่ตระหนักดีว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนขึ้นอยู่กับการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ค่อนข้างมาก เนื่องจากการให้บริการของ อปท. นั้นเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนแทบทุกด้าน อาทิ เช่น การดูแลความปลอดภัย สภาพที่อยู่อาศัย สภาพสิ่งแวดล้อม ปัจจัยขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษา บริการสาธารณสุข การให้สวัสดิการดูแลคนชราและคนพิการ การส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม ดูแล (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และคนอื่นๆ, 2548 :1)

การขับเคลื่อนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น อาจจะไม่ประสบความสำเร็จดังคาดหวัง หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอ่อนแอทางด้านบริหารและจัดการ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และไม่ได้ดำเนินการตามหลักการธรรมาภิบาล (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และคนอื่นๆ, 2548 :1) นอกจากนั้นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นยังต้องดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักการ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 52 ที่กำหนดให้ จัดทำหลักเกณฑ์ตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกาโดยให้ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน (วิศิษฐ เดชกุญชร, 2555 :1)

แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล (Good Governance) ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะองค์การภาครัฐได้ให้ความสำคัญ และนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้กับการบริหารองค์กร หลักธรรมาภิบาล เกี่ยวข้องกับการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพสู่ประชาชน โดยมุ่งให้เกิดความเป็นอิสระในการบริหารงาน การลดการควบคุม ให้ผู้บริหารสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายสถาบันที่ทำหน้าที่บริหารงานภาครัฐ นอกจากจะต้องกำหนดบทบาทของตนอย่างชัดเจนแล้วมีความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบต่อแนวทางการใช้อำนาจในการดำเนินงาน (สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง

(สพร.), 2550 : 42) โดยได้มีการกำหนดให้มีการสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นวาระแห่งชาติ ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 รัฐบาลได้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเนื้อหาของพระราชกฤษฎีกานี้ ได้อธิบายถึงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี เมื่อรัฐมีเจตจำนงให้มีการสร้าง Good Governance จนได้กลายเป็นวาระแห่งชาติ วาระดังกล่าวจึงได้ถูกนำมาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยซึ่งในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลัก เกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้ระบุไว้ในมาตรา 52 (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2552 : 17)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางการบริหารจัดการและเสริมสร้างธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

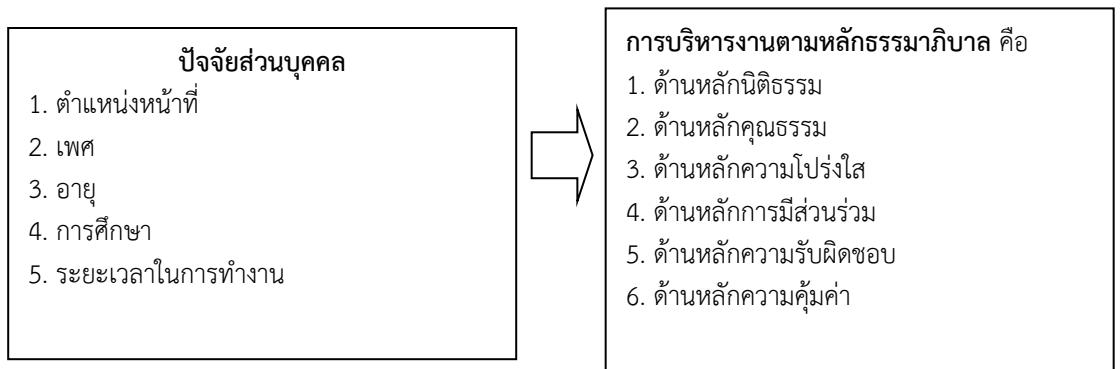
1. เพื่อศึกษาการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาล กำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น (Independence Variables)

ตัวแปรตาม (Dependence Variables)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบลในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคลากรเทศบาลตำบลโพธิ์ไทร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 51 คน และนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 133 คน รวม 184 คน

กลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลเป้าหมาย ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เทศบาลตำบลโพธิ์ไทร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี การเลือกกลุ่มประชากรในพื้นที่เทศบาลตำบลเป้าหมาย แบ่งเป็น บุคลากร และนักการเมืองท้องถิ่น กำหนดขนาดโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรเท่ากับ 48 คน และนักการเมืองท้องถิ่น 103 คน รวม 151 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close-Ended) และแบบเลือกตอบ (Check List) เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ อายุ ระยะเวลาการทำงาน ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล Likert Scale 5 ระดับ ประกอบด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยรวมเกณฑ์การชี้วัดออกเป็น 5 ระดับ ประกอบด้วย ระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-Ended) เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล หากคุณภาพโดยนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach มีค่าอยู่ระหว่าง 0.82 – 0.86 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องธรรมาภิบาล วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นในหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารงาน มีผลต่อกับปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลโดยรวม ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.67) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.78) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.86)

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลเป็นรายด้าน จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ พบว่าไม่แตกต่างกันตามหลักนิติธรรมและหลักการมีส่วนร่วม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาและระยะเวลาในการทำงาน พบว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ปัญหาและแนวทางในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมน้อย จะต้องเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง และต้องมีการทำงานแบบโปร่งใส เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าบุคลากร และนักการเมืองท้องถิ่นมีความเข้าใจในการหลักธรรมาภิบาลซึ่ง เกี่ยวข้องกับการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพสู่ประชาชน โดยมุ่งให้เกิดความเป็นอิสระในการบริหารงาน การลดการควบคุม ให้ผู้บริหารสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายสถาบันที่ทำหน้าที่บริหารงานภาครัฐ นอกจากนี้จะต้องกำหนดบทบาทของตนอย่างชัดเจนแล้วมีความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบต่อแนวทางการใช้อำนาจในการดำเนินงาน (สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง (สพร.), 2550 : 42)

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล จำแนกตามระดับการศึกษาและระยะเวลาในการทำงาน พบว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปัญหาและแนวทางในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย จะต้องเข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง และต้องมีการทำงานแบบโปร่งใส เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลสอดคล้องกับผลการศึกษาของพระปีย์วัฒน์ ปิยสีโล (จักร์แต) (2554:149) ที่ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า บุคลากรและประชาชน มีความคิดเห็นว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองแพร่ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล บุคลากรและประชาชนเป็นบางส่วนที่ยังมีความคิดเห็นว่าคุณบริหารมีความไม่เป็นกลางทางด้านการบังคับบัญชา ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน การสนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชาให้ได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง รวมทั้งการไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของพนักงานชั้นล่าง อุปกรณ์ในการทำงานที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การจัดบุคลากรได้ไม่ค่อยเหมาะสมกับงาน หรือการจัดให้ทำงานมากเกินไปจนเกินไปจนทำให้งานที่ทำนั้นเกิดความล่าช้าและผิดพลาดได้ง่าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรและนักการเมืองท้องถิ่น และประชาชนประชาชนในเขต อบต. และเทศบาล ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาแนวทางการทำงานร่วมกันๆ ส่งเสริมให้มีการร่วมกันในการดำเนินงานต่างๆ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้

2. ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้กับ ชุมชนหรือบุคลากรและประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

3. รมรณรงค์ให้บุคลากรและประชาชนในชุมชนใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ภายในองค์กรอย่างจริงจัง สร้างจิตสำนึกให้บุคลากรและประชาชนทุกคนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการนำหลักธรรมาภิบาลไปประยุกต์ใช้เป็น การบริหารอย่างต่อเนื่อง

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยเปลี่ยนขนาด พื้นที่ในการศึกษาวิจัยให้กว้างและขนาดใหญ่ขึ้นอาจเป็นระดับจังหวัด ระดับประเทศ หรือเป็นองค์กรปกครองอื่นๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด มหาวิทยาลัย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และคนอื่นๆ. (2548). โครงการสนับสนุนธรรมาภิบาลของ อบต. และการมีส่วนร่วมของประชาชน : การเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น ระยะที่ 2. พิษณุโลก : สถาบันวิจัยระบบ

สาธารณสุข (สวรส.) คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พระปีย์วัฒน์ ปิยสีโล (จักร์แต). (2554). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รศ.ดร. รัตน์เสริมพงศ์. (2552). การบริหารท้องถิ่น. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารภาครัฐ.

นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิสิษฐ เดชกุญชร. (2555). คอร์รัปชันระดับท้องถิ่น. ออนไลน์ (2555) สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2559,

จาก <http://www.transparency-thailand.org/thai/index.php>.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2552). สรุปผลการดำเนินงานคณะอนุกรรมการติดตามองค์กรพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนและคณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนพื้นที่ภาคใต้. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง(สพร.). (2550). รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ม.ป.ท.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970). Determinining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement.